

הספד לחודש השנים עשר לפטירת הצדיק המקובל רבי יוחנן באנון זצ"ל י' סיון ה' תשע"ד

אור הזוהר 762 * סיון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרוכ"י הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

ישראל, ושם משתחיים לפני כסא הכבוד ומתפללין על החיים, עכ"ל. ומבקשים מהנפטר הקדוש שיתפלל בעד עם ישראל שיזכו כל עם ישראל להתחבר להרשב"י ע"ה וילמדו כולם זוהר הקדוש ונזכה יחד להגאולה השלימה ברחמים אמון כ"ר.

באנו להספיד מעומקא דלבאי על האבידה הגדולה עם סילוקו של צדיק יסוד עולם, הגאון האדיר, המקובל האלוקי תלמיד הרשב"י רבן ומאורן של ישראל, רבי יוחנן באנון זצ"ל.

"הצדיק אבד ואין איש שם על לב... כי מפני הרעה נאסף הצדיק" אומר הנביא ישעיה (נ). ופירשו בזוהר פרשת וישב (דף קפ). רבי יוסי פתח, (ישעיה נז) הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק. הצדיק אבד, בזמנא דקודשא בריה הוא אשגח בעלמא ולא הוי עלמא כדקא יאות, ואזדמן דינא לשוייא על עלמא. כדון קודשא בריה הוא נטיל זכאה דאשתפח בינייהו, בגין דישרי דינא על פלהו אחרניו, ולא ישתפח מאן דיגין עלייהו.

בלשון הקודש: רבי יוסי פתח, (ישעיה נז) הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק. הצדיק אבד, בזמן שהקדוש ברוך הוא משגיח בעולם ואין העולם כראוי, ומזדמן הדין לשרות על העולם, אז הקדוש ברוך הוא נוטל את הצדיק שנמצא ביניהם כדי שישנה הדין על כל האחרים ולא ימצא מי שיגן עליהם.

דהא כל זמנא דזכאה שארי בעלמא, דינא לא יכיל לשלטאה על עלמא. מנלן ממששה, דכתיב, (תהלים קו) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו וגו'. ובגין כך קודשא בריה הוא נטיל לזכאה מבינייהו וסליק ליה מעלמא, וכדון אתפרע וגבי דיליה. סופיה דקרא, כי מפני הרעה נאסף הצדיק. עד דלא ייתי רעה לשלטאה על עלמא נאסף הצדיק. (ד"א כי מפני הרעה

זכות לנפטר

נתאספנו כאן ליום החודש השנים עשר של הצדיק רבי יוחנן באנון זצ"ל. אמרו חכמינו ז"ל בגמרא (שבת דף קנ"ג ע"א) "אחים בהספידא דהתם קאימנא", פירוש שהנפטר נמצא כאן בשעת ההספד, ופירוש שני, "דהתם" כלומר בעולם האמת "קאימנא" אני עומד ואיני יכול לעלות אלא על ידי מעשיכם, ולכן צריך לומר דברי תורה, ודברי התעוררות, כדי להעלות את נשמתו, וכל מעשה טוב שיבוא על ידי זה, נזקף לזכות הנפטר, עליו השלום.

ובספר הקדוש קב הישר פרק ע"א מביא את הענין של תפלה בקברי צדיקים שלמדים מפרשת השבוע, וז"ל: "ויבא עד חברון" (במדבר יג, כב). ופרש רש"י: "מלמד שהלך קלב על קברי האבות להתפלל שם שיהיה נצול מעצת מרגלים". ומכאן נתפשט המנהג יפה שבישראל, שאנחנו הולכים על קברי אבות להתפלל ביום שמת בו אבי או אמו.

נשמות הצדיקים מרגישים בצער בני ישראל, ומתפללים בעדם.

ואף אם הוא במקום אחר באותו הפעם ב"אר-צייט" ואינו במקום ששוכב שם אביו או אמו, מכל מקום פשהולך על שאר קברי ישראל להתפלל, מכל מקום מתעוררים כל הנשמות שבגן עדן באותה התפלה, וסדנא דארעא חד הוא, [פרוש: וגוף הקרקע אחד הוא], שהקדוש ברוך הוא גזר כן להיות נפשות הצדיקים מצויין על הקברות לטובת ישראל, שיהיו שומעין לתחנונות ותפלות ישראל הבאים להתפלל על הקברות. וכל מי שיש לו איזה צער - יבוא אל קברי אבותיו או שאר קברים ויודיע צערו להנפשות.

כי בעת שהנשמות ונפשות שומעין תפלתן של החיים המתפללין על צערן, אז עולין לרוחות שבגן עדן (והר חלק ב דף קמא עמוד ב), והרוחות עולין אל חדרי גן עדן אשר שם נשמות הקדושות, ומעוררין האבות שבארץ

הוציא לאור חיבורים וקונטרסים על הזוהר הקדוש, מלבד זה עלה בגדלותו במידותיו הקדושות, אשר על ידי זה היה אהוב ונחמד למעלה ולמטה, רוח הבריות כרוח המקום נוחה הימנו, אוהב שלום ורודף שלום, היה אוהב את הבריות ומקרבן לתורה, אשר היה אכפת לו מכל נפש יהודי לבלתי ידח ממנו נידח, וקיבץ וריבץ והרבה פעלים למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו, למען ישמעו וילמדו כל ישראל את התורה הזאת, ופטירתו הייתה בהלם את כל הכלל ישראל.

וע"כ כאשר נפטר אדם גדול כמותו זצ"ל שהי' מצויין הן במצות בין אדם למקום, והן במצות בין אדם לחבירו והי' אוהב את כל ישראל כנפשו, שפיר בוכים ומתאבלים אליו ציון וירושלים, פי' שערים המצויינים בהלכה בוכים על שמעתה יחסר מי שיפרסם את התורה כמוהו, פה המתגבר בתורה, וירושלים תתן קולה בבכי על שמעתה שוב יחסר מי שהי' משלים בכל ימיו את בנין בית המקדש המקווה בב"א, דעל ידי מעשיו הטובים בין אדם לחבירו ואהבתו לישראל הי' בונה את בית המקדש שנחרב, והי' תמיד מוסיף עוד נדבך ועוד נדבך לבנין המקדש, וכמו שאמרו חז"ל בסוף מסכת ברכות (דף ס"ד ע"א) על פסוק וכל בניך לימודי ה' ורב שלום בניך, אל תקרי בניך אלא בוניך, ובמסכת שבת (דף ק"ד ע"א) דתלמידי חכמים נקראים בנאים מפני שעוסקין בבניינו של עולם כל ימיהם. וכתבו המפרשים דלכאורה מדוע נקראים בנאים. ותירצו דהאמת הוא שהעולם נבנה על ידי התורה ועבודה ומעשים טובים של הצדיקים, ובית המקדש דלעתיד נבנה על ידי מצות ומעשים טובים של ישראל, וכידוע המעשה מהרה"ק בעל דברי חיים מצאנז זי"ע שאמר פעם אחת בשולחנו הטהור שבית המקדש של מעלה כבר נגמר אלא שחסר עדיין הפרוכת, וענה לו אחד מבני עליה שאנחנו מאמינים באמונה שלימה שרבינו מסוגל להשלים הפרוכת, ולא השיבו אז דבר, אבל פעם אחרת כאשר ישב אל השלחן אמר "מהיכן אתם יודעים שלא עשיתי את הפרוכת, אלא שבא רשע גדול עם עבירה גסה שעבר וקרע אותנו". וזהו הענין שתלמידי חכמים נקראים בנאים, כיון שבונים את בית המקדש במעשיהם הטובים.

ומצינו בחזקי' המלך שאמרו חז"ל (בבא קמא דף ט"ז ע"ב) על פסוק וכבוד עשו לו במותו, מלמד שהושיבו ישיבה על קברו, ואחר כך איתא שם בגמרא קיים זה מה שכתוב בזה, קיים אמרינן לימד לא אמרינן, ועיין בתוס' דף י"ז ע"א ד"ה ואמר מר גדול לימוד שמביא לידי מעשה, לימד ודאי לא אמרינן דהא ודאי עדיף שמביא את הרבים לידי מעשה כשמלמדם, עי"ש.

ועוד שם בתוס' דף ט"ז ע"ב ד"ה שהושיבו ישיבה על קברו, כתבו לפי שהרבה תורה בישראל, כדאמרינן בסנהדרין דף צ"ד ע"ב שבדקו מזן עד באר שבע ולא

נאסף עד לא ילולט הרעה בעלמא) דָּבַר אַחַר כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה, דָּא יִצַר הָרָע.

בלשון הקודש: שְׁהָרִי כָּל זְמַן שֶׁהַצְדִּיק שׁוֹרֵה בְּעוֹלָם, הַדִּין לֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט עַל הָעוֹלָם. מִנַּיִן לָנוּ? מִמּוֹשֶׁה, שְׁכָתוֹב (תהלים קו) וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידֵם לִוְלֵי מוֹשֶׁה בְּחִירוֹ עָמַד בְּפָרְץ לְפָנָיו וְגו'. וּמִשׁוֹם כֶּף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹטֵל אֶת הַצְדִּיק מִבְּיַנְיָהֶם וּמְסַלֵּק אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם, וְאִז נִפְרָע וְגוֹבֵה אֶת שְׁלוֹ. סוֹף הַפְּסוּק - כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף הַצְדִּיק. בְּטָרֵם תָּבֵא הָרָעָה לְשַׁלֵּט עַל הָעוֹלָם נֶאֱסַף הַצְדִּיק [ד"א, כי מפני הרעה נאסף, טרם תשלט הרעה בעולם]. דָּבַר אַחַר, כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה - זֶה יִצַר הָרָע.

צווח הנביא ישעי' (נז, א) "הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק", והיינו דאפי' צדיק אחד שנפטר הוא כדי לעורר את ישראל מפני הרעה העתידה לבוא, (וכדי שהצדיק לא יראה באותה רעה, אם לא ישובו בתשובה). אבל אם עם ישראל אינם שמים על לב להבין את זה (וסבורים שמיתת צדיקים מכפרת ואין להם מה לדאוג וכדו'), אזי הקב"ה מוסיף לקחת צדיקים ובעלי חסד נוספים, כדי שירגישו שזוהי הסיבה לפטירתם "מפני הרעה" ר"ל, וישובו בתשובה. (כן פירש שם המצו"ד, וכע"ז במהר"ם ב"ק ס. מהדו"ב).

ומבואר בחז"ל ובספה"ק שיש בפטירת כל צדיק צווחה נוראה לעם ישראל לשוב בתשובה, והתראה עצומה מפני הרעה שח"ו יכולה לבוא, אם ח"ו אין איש שם על לב. ולכן חובה גדולה מוטלת עלינו להתבונן באסון הנורא שאירע, ולהבין מהי הצרה הנוראה שאירע לנו באופן אישי, בפטירת כל צדיק, ומה הסכנה וההתראה שבכך, ומה ה' אלקינו שואל מעימנו בעת הזאת.

ועלינו להרגיש מה הפסדנו בפטירת החכם ולעורר לתשובה, ויש בדברים אלו גם זכות לעכב את הפורענות, כמבואר בגמרא (סנהדרין קח). שהקב"ה המתין עם המבול ז' ימי אבולו של מתושלח "ללמדך שהספדן של צדיקים מעכבין את הפורענות לבוא" וביאר שם המהרש"א כיון דהקב"ה ממתין לראות אולי ישובו בתשובה ע"י ההספדים.

וכל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ה' בפטירת הצדיק המקובל, בעל החסד, נטע שעשועים, גן ההדסים, ערוגת הבושם, נר ישראל, בריח-התיכון של רבבות אלפי ישראל צצוקללה"ה.

מורנו הגה"ק זצוקללה"ה, מלבד גדלותו בנגלה ובנסתר שלמד הכל מהרשב"י, כמו שכתוב בפרשת השבוע (במדבר יב, ח) "פֶּה אֶל פֶּה אֶדְבָּר בּוֹ וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידָת וּתְמִינָת ה' יִבִּיט", כך זכה לדבר פה אל פה עם הרשב"י ע"ה ולמד איתו כל התורה כולה סודות הנסתר מבפנים בפנים, והכל שגור על לשונו בעל פה.

מצאו איש ואשה תינוק ותינוקת שלא היו בקיאין בטומאה וטהרה וכו'. רואים מזה שהרבה תורה בישראל, וגם שהרביץ טהרה בישראל, עד כדי כך שתינוק ותינוקות ידעו הלכות טהרה.

וכדבר הזה ראינו אצל הצדיק רבי יוחנן זצ"ל, שהי מעמיד תלמידים ללימוד תורת הסוד ועשה שיעורים בכל עיר ועיר ועי"ז גרם שעשרות אלפים מישראל יהיו בקיאין בתורת הסוד, א"כ הצטיין במעלותיו של חזקי המלך.

ונקדים דברי הזוה"ק בפ' תצוה עה"פ ואתה תצוה וכו' שם דאתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, ובגמרא משה שפיר קאמר, דהיינו בכל דור ודור שיש צדיק מקבל ניצוץ נשמת משה רבינו, וזוה הכח יכול להשפיע לכלל ישראל.

וכן הצדיק הגדול זצ"ל שהי מעורר את ישראל בדרשותיו ובדבריו חוצבים להבות אש, וכל הפצו היתה להרבות חשק התורה אצל צעירי הלומדים, א"כ הרי ה' גדול זכותו מאוד בזיכוי הרבים, וכל לימוד התורה של כל אלו שזכו ליהנות מאורו ולהיות מושפעים ממנו בלימוד התורה ובשמירת המצוות, נחשב לזכותו גם עתה לאחר פטירתו לחיי העולם הבא.

והיה מוציא עלון הנקרא חיים על פי הזוהר על פרשת השבוע, ומביא דברים עמוקים מכתבי האר"י ז"ל בצורה שיכולים להבין ללמוד ולקיים כל יהודי ויהודי באשר הוא שם וביל על זה מכתב הסכמה נלהב מרבו הגה"צ המקובל רבי ניסים פרץ זיע"א, וזה לשון המכתב:

מוסדות התורה החסידי בית אל יכב"ץ [יכווננה בצדק]

אייר תש"ע, ל"ג למ"טמונים. הסכמה ומכתב ברכה: לידיד נפשי ואהובי תלמידי החביב רבי יוחנן באנון הי"ו [השם ישמרהו ויזכהו], דבר גדול אתה עושה להפיץ תורת הזוהר דרשב"י זי"ע, ומבשרי אחזה אלוה, בעלון "חיים על פי הזוהר" נלמד הזוהר הלכה למעשה, דברים מעוררים הלב והנשמה, ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי אמן כ"ר. כעתירת פרץ ניסים

וכאן המקום להזכיר אודות כתביו וחיידושו שהעלה בתורה כחד מקמאי, וכל שנותיו הי' מחדש נפלא בתורת הנגלה והנסתר בעת מסירת השיעורים לשומעי לקחו, וכמה מהם נקלטו על טייפ"ס, ובפרט איך שהוא לימד את עם ישראל על עניין הגדול של נטילת ידים שחרית אחרי השינה, ועוד שיעוריו ברדיו 2000 שמוחזק את הנשמה, ושומעים את דבריו בשקיקה, ובודאי מצוה גדולה להוציאם לאור עולם, לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל.

ב"ה עכשיו יצא כמה דיסקים נפלאים בשם האור על ידי ארגון הקדוש בחגוי הסלע, מהשיחות שלנו להבחל"ח איתו כשבאנו לבקר אותו בבית החולים, ומצוה לפרסם את המסר הקדוש שקיבל הצדיק הקדוש זצ"ל, מהשמים שכל יהודי צריך ללמוד לכל

הפחות דקה זוהר ביום, ונזכה שבתוך זמן קצר נגיע למיליוני יהודים, בע"ה, ועי"ז נקרב הגאולה שלימה בע"ה.

ועיין בירושלמי (שקלים פ"ב ה"ה) אין עושין נפשות לצדיקים, דבריהם הן הן זכרונם, עיי"ש.

ומובא בזוה"ק (חלק א' דף ר"ז) שרבי יצחק ביקש מחבירו ר' יהודה, דכד תימא מילי דאורייתא, ותדכר מאינון מיליא דאנא אמינא, דתימא לון בשמי, בגין לאדכרא שמי, עכ"ל.

ובזוהר פרשת ויקרא (ג):

וי לעולם כאשר יסתלק ממנו רבי שמעון, שמעינות החכמה יסתתמו מן העולם, וישגו כל העולם בתורה

ויאמר ה' אל משה הנך שוכב עם אבתיך וגו', אמר רבי חייא בוא וראה כל זמן שהיה משה קיים בעולם, היה מוחה בידיהם של ישראל, כדי שלא יהיו נמצאים בחיוב לפני הקב"ה, ולפי שמשה היה נמצא ביניהם לא היה כדור ההוא, עד הדור שיבוא מלך המשיח, שיראו כבודו של הקב"ה כמוהם, שהם השיגו מה שלא השיגו דורות אחרים, שלמדנו ראתה שפחה אחת על הים מה שלא ראתה עין יחזקאל הנביא, ואם הן השיגו כל כך, כל שכן נשי ישראל, כל שכן בנייהם, כל שכן הגבירים, כל שכן הסנהדרין, כל שכן הנשיאים, כל שכן נביא העליון משה הנאמן, שהוא היה על כלם, לאחר שמת משה מה כתוב, וקם העם הזה וזנה וגו', כך וי לעולם כאשר יסתלק ממנו רבי שמעון, שמעינות החכמה יסתתמו מן העולם, שיבקש איש דבר חכמה ולא ימצא מי שיאמר, וישגו כל העולם בתורה, לפי שלא יהיה נמצא ביניהם מי שיעורר בחכמה.

עתיד הקב"ה לגלות סודות עמוקים של התורה בזמן מלך המשיח, כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדלם

על זמן ההוא נאמר (ויקרא ד') ואם כל עדת ישראל ישגו, שישגו בתורה ולא יבינו דרכיה, מפני מה יהיה כך, מפני ונעלם דבר מעיני הקהל, שלא יהיה נמצא מי שידע לגלות עמקות התורה ודרכיה, אוי לאותן הדורות שיהיו נמצאים אז בעולם, אמר רבי יהודה עתיד הקב"ה לגלות סודות עמוקים של התורה בזמן מלך המשיח, לפי שאז יתקיים (ישעי"י"א) ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, וכתוב (ירמ'י"א) ולא ילמדו עוד איש את אחיו ואת רעהו לאמר דעו את ה' כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדלם, אמן כן יהי רצון.

וידוע שבעולם העליון יש הרבה בתי מדרשות, וכל היכל בגן עדן נקרא על שם התורה שלומדים בו כגון: אידרא רבא, אידרא זוטא, זוהר הקדוש, ספרא דצניעותא, ספרא דמשכנא, תיקוני זוהר, ואיזה מסכת, כגון היכל מסכת ברכות, בבלי, ירושלמי, בית מדרשו של הבית יוסף, בית מדרש הרשב"י, והאריז"ל, והיכלו של משיח, הנקרא קן ציפור, (זוהר כי תצא).

בקולמוס של הקב"ה כביכול, שטרם כתב זאת בפנקסו, והדיו הזה מקנח בראש הצדיקים בשעה שמגיע זמנם להיפטר מן העולם. הכוונה בזה שנותן להצדיק הרעיון שיש להשתדל שיגמור העניין הזה. וכדאיתא במדרש: מסורת תהיה בידיך כל העושה מצווה סמוך למיתתו דומה שלא הייתה מדת הצדיקים חסרה כי אם אותה מצווה והשלימה.

הגה"צ זצ"ל היה לבם של ישראל ורצה לזכות את ישראל בגאולה השלימה שתבוא ברחמים כידוע דברי הרעיא מהימנא כי בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי, ובית דין של ירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א, התקינו שיהיו כל ישראל לומדים זוהר הקדוש ויעשו אלפי סיומים כדי לקרב הגאולה ברחמים, ויאחז הצדיק הנפטר זי"ע במדת הצדיקים הקדמונים, וכל רגע ורגע היה אצלו מסכת שלימה לפרסם שחובה לכל אחד מישראל ללמוד דף זוהר ליום, דקה שתי דקות שלשה דקות ביום כאשר ציווי לו מן השמים.

אוהב את ישראל ומחזירם למוטב

נספר קצת ממעשיו הטובים:

רבי יוחנן זצ"ל, היה אהוב למעלה, ונחמד למטה, רוח הבריות כרוח המקום נוחה הימנו, אוהב שלום ורודף שלום, היה אוהב את הבריות ומקרבן להקב"ה, למד אותם שמע ישראל ועשרת הדברות, כאשר בקשו ממנו בשמים, ובפרט קירב אלפי יהודים ללימוד תורת הרשב"י, יומם ולילה לא נח ולא שקט, היה ישן 2 שעות בלילה, ולא חשב לעצמו כלל, היה בעל יסורים גדול ועכשיו בשמים יתברר לו כל זכויותיו.

וכעת נחסר מאתנו כוח זה, והלך לעולמו בפתע פתאום, ובודאי כל זה, בעוון הדור. וחובה גדולה לכל אחד לדעת, כי עתה מצויה בינינו נשמתו הזכה. וצריכים אנו לקבל על עצמנו דברים טובים, וללמוד מהתנהגותו, שיהיה לעילוי נשמתו:

ובאמת השליחות שנתנה לו מן השמים לעורר את כל עם ישראל ללמוד זוהר הקדוש לכל הפחות דקה ליום שלא יהיה יהודי אחד שאין לו חלק בזוהר הקדוש לבלתי ידח ממנו נידח, השאירו אותו בחיים עד שזכינו להקליט אותו בניסי ניסים אחרי ששכב כצמח בבית לוינשטיין רח"ל, באנו שלשה רבנים לבקרו, והיה כאבן דומם צעקנו לו רבי יוחנן חברך שלום יהודה גראס הגיע לבקר עם הרב גבריאל ועוד, קום להגיד שיעורים, ולא ענה כלום, ואחזתי ביד שלו ואמרתי לו תן לי היד שלך ורבי שמעון בן יוחאי מרפא אותך תיכף ומיד ותחיל בעבודת השיעורים לזכות הרבים, תיכף פתח מעט את העיניים שהיו נפוחות מאוד.

אמרתי לו כעת אנחנו נקליט אותך ותחיל להגיד שיעור שכל העולם ישמעו, ואז אמר בקול חלש אין לי כוח! ואמרתי לו תגיד רק שלש דקות והסכים והתחיל תיכף לדבר ולענות על השאלות ששאלנו אותו קצת.

ובספר גליא רזא (חלק השלמה מכתב יד עמוד שמ"ג), זל"ק: ובזוהר (תיקוני זוהר התחלת ההקדמה, ובתיקון ו' דף כ"א): על קרא דכתיב כי יקרא קן ציפור לפניך, לשם תראה כמה הפרש יש בין העוסקים בזוהר ובחכמת הקבלה לאותם העוסקים במשנה, כי המקרא והמשנה אינם אלא חנוכי הקבלה ופרוזדור ליכנס בטרקלין דאינון היכלי המלך הנורא, ואין רשאין ליכנס שום אדם לשם, אלא למען דעסק בתורה ובמצוות לשמה, ואם אין אדם יודע סוד המצוה אין יכול לעשותה לשמה, עכ"ל.

ובנביא זכריה (פרק ג' ז') פה אָמַר ה' צְבָאוֹת אִם בְּדַרְכֵי תִלְךָ וְאִם אֶת מַשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר וְגַם אֶתָּה תִדְרֹן אֶת בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת חֲצַי וְנִתְתִּי לָךְ מִהֲלָכִים בֵּין הַעֲמֻדִים הָאֵלֶּה, ובתרגום יונתן בן עוזיאל זל"ל: כדנן אמר ה' צבאות אם באורחן דתקנן קדמי תהך ואם ית מטרת מימרי תטר ואף את תדין לדמשמשין בבית מקדשי ואף תטר ית עזרתי ובאחיות מיתא אחיינך ואתן לך רגלין מהלכן בית שרפיא האליון.

וביאור: שהנביא מבטיח בשם הקב"ה למי שישמור את משמרת ה', וזה בודאי על העוסקים בזיכוי הרבים שאיכפת להם מעם ישראל הקדוש, שיזכו לתשובה עילאה, שיזכה לתחיית המתים, ולהלך עם המלאכים והשרפים הקדושים בגן עדן.

ואמרו חז"ל תלמידי חכמים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ואפשר להמליץ כמו שראו אצל הנפטר, שבהיותו בעוה"ז הלך תמיד מחיל אל חיל, ועבר ממסכתא למסכתא, והלך מבית המדרש לבית המדרש אחר להפיץ אור התורה ברבים, כמו כן בעולם העליון ילך מחיל אל חיל, מהיכל להיכל ובכל מקום בואו לא יצטרך להתבייש בפני לומדי המסכתא ההוא.

וכבר הבאנו לעיל בשם הילקוט שמעוני שמפליג אודות גודל כוחן של גומלי חסדים שחוסין בצלו של הקב"ה. ואין לך גמילות חסדים יותר מזיכוי הרבים שילמדו זוהר הקדוש שהוא מציילו בעולם הזה ובעולם הבא ומביאו לגן עדן העליון להתענג מזיו השכינה הקדושה.

וכך עסק בג' דברים שהעולם עומד עליהם, תורה עבודה וגמ"ח, וזכה לקיים כל היום חונן ומלוה וממילא זרעו לברכה.

אמרו ז"ל (ברכות ג') אין אומרים בפני המת אלא דבריו של מת. הכוונה בזה, שרואים מה המת היה חפץ ולא יזהר דבר השתדל בחייו, את זה אומרים בפני המת, כי אז יעשו הדברים הללו רושם גדול על המקשיבים. ביידעם כי זה האיש אשר בקרוב ייפרד מהם לנצח, הקדיש כוחותיו לדבר זה, ממילא ישתדלו יותר לקיימם.

איתא במדרש: הקב"ה כותב ודיו שנשאר בקולמוסו הוא מקנח בראש הצדיקים בשעה שמגיע להיפטר מן העולם. הכוונה בזה לדעת: כל מה שנעשה בעיר לתיקון העיר הוא דבר יקר מאוד, וזה נכתב בפנקסו של הקב"ה כל יום. כמ"ש וכל מעשיך בספר נכתבים. אולם דבר שחסר עוד לתקן בעיר זהו הדיו שנשאר

מעשה מרבי שמעון בן יוחאי ובנו רבי אלעזר, שִׁבְטָלוּ גְזֵרָה רָעָה.

ובספק קב הישר פרק ע"א מביא את המבאָר בזהר פְּרֻשַׁת קְדוּשִׁים (דף טו עמוד א): יִדְיוּמָא חַד הָהוּ יְתִיב רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אֲתַרְעָא דְלוּד. זְקַף עֵינָיו וַחֲזָא שְׁמַשָּׁא דְנְהִיר וְאַסְתִּים נְהוּרָא, וְאַהֲדַר נְהִיר וְאַסְתִּים נְהוּרָא, וְאַהֲדַר נְהִיר וְאַסְתִּים נְהוּרָא, וְהָהוּ כֵּן ג' פְּעַמִּים. אֲדַהֲכִי אֲתַחֲשִׁיף נְהוּרָא וְאַתְחַזִּי בְּשִׁמְשָׁא אוֹכְמִי וִירוּקָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה: תָּא אַבְתְּרָאי וְנַחְמִי, דְהָא וְדָאי גְזֵרָה אֲתַגְזֹר, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵי לְאֹדְעָא לָן, דְּוַדַּאי ג' יוֹמִין תְּלִינָא גְזֵרָה דְאַתְגְּזֹר לְעָלָא, עַד דְּאֹדְעָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַדִּיקָיָא. הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (עמוס ג ז): "כִּי לֹא יַעֲשֶׂה ה' אֱלֹהִים דְּבַר כִּי אִם גְּלָה סוּדוֹ אֶל עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים".

י. יעד דְהוּוּ אֲזֵלִי עָאלוּ בְּהוּוּא פְּרָם. חֲמוּ חַד חוּנְיָא דְהָהוּ אֲתִי, וּפּוּמִיָּה פְתוּחַ וּמְלֵהֻטָא בְּאַרְעָא בְּעַפְרָא. וְאַחֲזִיד יְדִיה בְּרִישֵׁיה דְחוּנְיָא, וְחֲמָא דְהָהוּ חוּנְיָא מְרַחֵשׁ בְּלִשְׁנֵיה (רוצה לומר, דְהַנְחֵשׁ הֵיךְ מְרַמֵּז לְעוֹרֵר לְהַנְחֵשׁ הַקְדָּמוֹנִי, שְׁהִיא סְמָ"ל וְלִילִית הַרְשָׁעָה, שִׁתְּעוּרְרוּ דִּינִים קָשִׁים עַל הָעוֹלָם), אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְחוּנְיָא: חוּנְיָא, זֵיל וְאַיְמָא לְהַאי חוּנְיָא דְאַתְקַרֵּי נַחֵשׁ עֲלִינוּ, דְהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעֲלָמָא שְׂכִיחַ.

רבי שמעון בן יוחאי הגן בחיים חייתו על כל העולם, שלא ישלטו מזיקים ומשחיתים, חס ושלום.

יא. יעֲלִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְרִישֵׁיה דְהֵיאִי נַחֵשׁ לְחַד נִיבְקָא דְעַפְרָא וְאַמְר: גּוֹזְרִנִּי בְּשָׁם, דְכָשֵׁם דְתַתָּא אֲתַחֲזִיר לְנוּבְקָא דְעַפְרָא, כֵּן עֲלָאָה יְתַחֲזֹר לְנוּבְקָא דְתַהוּמָא רַבָּא, רַחִישׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּצִלוֹתֶיהָ עִם רַבִּי אֶלְעָזָר. עַד דְהוּוּ מַצְלִי, שְׁמַעוּ חַד קָלָא דְהוּוּ אוֹמְר: פּוּטְקָרָא דְקֻטְפָא עוּלוּ לְאַתְרֵינוּ, קֻטְפִירֵי דְבוּרִינִי לֹא שְׂרָאן בְּעֲלָמָא, דְהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּטִיל לְהוּן. (פרוש: דְהוּוּ יוֹצֵא בַת קוֹל עַל אוֹתוֹ מְמַנִּים דִּיכוּלוּן לְעִשׂוֹת הַזֶּק לְעוֹלָם, שִׁיְהִיו מְכַרְחִים לְעֵיל לְמָקוֹם הַרְאִשׁוֹן,

וכך הקלטנו אותו כשבאנו אליו כמה פעמים, ופעם אחרי ניתוח קשה של 2.5 שעות, וקיבל סמים חזקים נגד כאבים, ובתוך כל זה הוצאנו ממנו את כל הסודות שהיו טמונים בו. [וב"ה הכול מוקלט - והיה בדעה צלולה למרות כל היסורים והכאבים - וגילה סודות גדולות מאוד על רבי עקיבא ורבו רבי אליעזר הגדול זיע"א שאחר מצאנו שגדולי עולם כתבו זאת, ואחרי שיצאו דברי לאור ועשו מזה דיסק לזיכוי הרבים רק אז סיים את התפקיד שלו ונפטר לחיי עולם עולם הבא]

נלמד עכשיו לטובת נשמתו את התיקוני זוהר תיקון ל' ואת דברי הצה"ק רבי חיים וויטאל תלמיד האר"י הקדוש זיע"א.

הוא היה אומר: אוי להם שגורמים עניית וחרב ובזה והרג ואבדון בעולם:

אוי להם מי שגורמים שִׁילָךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׁאֵלוּ הֵם שְׁעוּשִׁים אֶת הַתּוֹרָה יְבֻשָׁה, וְלֹא רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּחֻקֵּי הַקְּבָלָה, וְגוֹרְמִים שְׁמֻסְתַּלַּק מַעֲזָן הַחֻקִּים, שְׁהִיא י' מְמַנָּה, וְנִשְׁאַרְתַּ ב' יְבֻשָׁה, אוי להם שגורמים עניית וחרב ובזה והרג ואבדון בעולם, והרוח הזו שמשתלקת היא רוח המשחית, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה.

"אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגנון

הרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגנון, עכל"ק. (הצה"ק רבי אברהם אזולאי, הצה"ק רבי אברהם גלאנטי זיע"א, "אור החמה" קכ"ג ע"ב).

ועכשיו יושב שם בשמים ביחד עם רבי שמעון בר יוחאי ע"ה.

ב. פרוש הזהר בלשון-קדש:

שִׁיּוֹם אֶחָד הֵיךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי יוֹשֵׁב בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר לוּד. נִשָּׂא עֵינָיו לְמַעְלָה וְרָאָה אֶת הַשָּׁמַשׁ מֵאַיְרָה וְנִסְתַּם אוֹרָה, וַחֲזָרָה וְהֵאִירָה וְנִסְתַּם אוֹרָה, וַחֲזָרָה וְהֵאִירָה וְנִסְתַּם אוֹרָה. כֵּן הֵיךְ שְׁלֹשׁ פְּעַמִּים. בְּתוֹךְ כֵּן נַחֲשָׁף הָאוֹר וְנִרְאָה בְּשִׁמְשׁ מְרַאָה שְׁחוֹר וְיְרוּק. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ: בּוֹא אַחֲרַי וְנִרְאָה, שְׁהִרִי בְּוַדָּאי נִגְזְרָה גְזֵרָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְהוֹדִיעֵנוּ, כִּי וְדָאי שְׁלֹשָׁה יָמִים תְּלוּיָה גְזֵרָה שְׁנִגְזְרַת לְמַעְלָה, עַד שְׁמוֹדִיעַ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַדִּיקִים. זֶהוּ שְׁפַתּוֹב: "כִּי לֹא יַעֲשֶׂה ה' אֱלֹהִים דְּבַר כִּי אִם גְּלָה סוּדוֹ אֶל עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים".

ג. פרוש הזהר בלשון-קדש:

בְּעוֹד שְׁהִיו הוֹלְכִים נִכְנְסוּ בְּפָרֶם הוּא. רָאוּ נַחֵשׁ אֶחָד בָּא, וּפְּתוּחַ וְלוֹהֵט בְּאַרְץ בְּעַפְרָא, הַחֲזִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּרֹאשׁ הַנְּחֹשׁ, וְרָאָה שְׁהִיה הַנְּחֹשׁ מְרַחֵשׁ בְּלִשְׁנׁוֹ, וְהוּא סִימָן שֶׁהַנְּחֹשׁ מְרַמֵּז לְעוֹרֵר לְהַנְחֵשׁ הַקְדָּמוֹנִי, שְׁהוּא סְמָ"ל וְלִילִית הַרְשָׁעָה, שִׁתְּעוּרְרוּ דִּינִים קָשִׁים עַל הָעוֹלָם. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְנַחֵשׁ: "נַחֵשׁ, לָךְ וְאַמּוֹר לְנַחֵשׁ הוּא שְׁנִקְרָא נַחֵשׁ הָעֲלִיוֹן, שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי נִמְצָא בְּעוֹלָם".

ד. פרוש הזהר בלשון-קדש:

הַכְּנִיס רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אֶת רֹאשׁוֹ שֶׁל הַנְּחֹשׁ לְנִקְבַּ אֶחָד שֶׁבְּעַפְרָא וְאַמְר: גּוֹזְרִנִּי בְּשָׁם, שְׁכַפְשֵׁם שֶׁהַנְּחֹשׁ הַתַּחְתּוֹן חֲזַר לְנִקְבַּ שְׁבַעפֶּר, כֵּן הַנְּחֹשׁ הָעֲלִיוֹן יְחַזֵּר לְנִקְבַּ שֶׁל הַתַּהוּם הַגְּדוֹל, וְלֹא יִקְטֶרַג עוֹד בְּעוֹלָם. לְחַשׁוֹ תְּפַלֵּה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר. בְּתוֹךְ תְּפַלְתֶּם שְׁמַעוּ קוֹל אֶחָד שְׁהִיה אוֹמְר: "פְּסָקִי גְזֵרוֹת הַכְּנִסוּ חֲזָרָה לְמִקוּמְכֶם הַרְאִשׁוֹן, כִּי הַמְּשַׁחֲתִים אֵינִם יְכוּלִים לְשִׁרׁוֹת בְּעוֹלָם, מִפְּנֵי שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּטַל אוֹתָם".

שליח לרשב"י

ולכן אנו עושים את הנפטר שליח לבית דין של מעלה, ולרבי שמעון בר יוחאי, ע"ה למסור להם, שאנחנו עושים מה שביקש מאתנו לפרסם את הזוהר הקדוש במסירות נפש, להפיץ את הזוהר הקדוש, ושכל יהודי ילמד זוהר הקדוש, כמו שכתב הזוהר הקדוש שהזכרנו לעיל והבן איש חי זי"ע שהרעיש עולמות שילמדו זוה"ק, זקנים עם נערים גדולים וקטנים... וב"ה יש לנו כבר לערך 120 תלמודי תורה וישיבות שאומרים ולומדים כל יום פתח אליהו הנביא זכור לטוב. ושיבקש מלפני הקב"ה שיבטל מעלינו ומעל כל עם ישראל כל המשטינים והמקטרגים אשר הם בבחינת "תוסף רוחם יגעוון", "בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמידם עדי עד", כי עתה לפני הגאולה הם מתגברים ומפריעים את הקדושה מלהתגלות, ורק הקב"ה יכול לרחם עלינו ולעזרנו כדי שיתפרסם מלכות ה' בעולם, לתקן עולם במלכות ש-ד"י. וידוע שיש כבר גזירה נוראה על שנת תשע"ה [ראה המודעות והדיסקים והעלונים מעמותת "כי לה' המלוכה" - ראה גם דיסק "האור" כל הסודות שגילה הרשב"י לרבי יוחנן באנון זיע"א], ויהיה יום המשפט הגדול והנורא ורק רבי שמעון בר יוחאי ע"ה יכול לעזור לנו.

וכן יספר לרבי שמעון, שאנו עוזרים לו בכל כוחינו במסירות נפש ממש, ועוסקים לילות כימים להפיץ בישראל תורת הזוה"ק, ולתקן תקנות שכל ישראל ילמדו תורת הסוד, שלא יהיו ישראל בבחינת ערל שפתים חלילה וחלילה, שעיקר עיכוב הגלות בעוונותינו הרבים, הוא בגלל אי לימוד תורת הסוד, ובוזה תלוי עיקר גאולתנו ופדות נפשינו, ולבקש מרבי שמעון בן יוחאי ע"ה, שיתן לנו כוח ועוז, להמשיך להאיר את עם ישראל, ולקרב את ישראל לאבינו שבשמים.

ומן השמים קא זכו ליה, שיקוים תפילת דוד המלך, "אגורה באהלך עולמים", שימשיכו ביתר שאת וביתר עז גם אחרי פטירתו, לטובת נשמתו, כנאמר "ילכו מחיל אל חיל", וזה יהיה ישיבה על קברו, שתהיה הישיבה הכי הגדולה בעולם שאין כמותה. שכל איש ישראל ילמדו זוה"ק.

כל הזכויות שזוכים על ידי לימוד הזוהר

על פי התכנית של מפעל הזוהר העולמי, אשר מזמין את כלל ישראל לזכות וליטול חלק בלימוד האדיר של ספר הזוהר הקדוש, כי בזכות הזוהר הקדוש, עם ישראל, יזכה לצאת מהגלות ברחמים, ויזכו לגאולה השלמה, כידוע הזוהר הקדוש נמשל לתיבת נח, שמצילה את כל הדור מגזרות קשות, כל

במקום אשר שוכנים במדברות, פיו דרבי שמעון בן יוחאי הוא עדן קים בעולם הזה, וזכותו מגינה מפני הפרעניות).

בדורות הללו שאין לנו צדיקים כרפי שמעון בן יוחאי, צריכים יראי ה' להתפלל על דורם.

יב. ודע, אף שעכשו בזמן הזה אין לנו בדור כמו רבי שמעון בן יוחאי שיוכל לבטל הגזרות רעות, מפל מקום חסדי ה' לא תמנו על כל דור ודור, ומייד שנגזרה איזה גזרה למעלה, רחמנא לצלן, מייד שלוחי מעלה מכריזים ומשמיעים הקול והקרוז על ידי תינוק ותינוקת, והן מתנבאים ואינם יודעים מה מתנבאים. גם הקדוש ברוך הוא מעורר לב הפשרים ויראים, שיתפללו על דורם, והתעוררות בא מעצמותן, ובעת אשר איזה רעות מתעוררות, אז מלאכי דינים משוטטים ומכריזים, וחצי דינים נשלחים ומביאים איזה חלשה לעולם או שאר ענינים רעים בר מנון.

כמה דברים שצריך האדם לזהר, כדי להנצל מפל רע, רחמנא לצלן.

יג. ואז טוב לאדם שלא להראות פל פך בחוץ תדיר, כדאיתא בזהר פרשת נח (דף סט עמוד א): "כיון שנתן רשות למשחית, אזי להאי שלוחא רשות לפגע באנשי דמהלכין תדיר ברחובות ובשוקים, חס ושלום". ולכן צריך האדם להתפלל על זה להנצל מפל רע, כפזקר לעיל. וצריך האדם לזהר שלא להזכיר שמו בתפלתו, דכיון דמזכיר שמו, אז משגיחין לעין עליו במעשיו, וכן ימצאו מקטרגים דינזקי ליה [פרוש: שיזיקו לו], חס ושלום.

כאשר מתפלל לא יתפלל רק עבור עצמו, אלא שיכלל עצמו בתוך כלל ישראל

יד. והביא הזהר ראיה, שאמר אלישע הנביא לשונמית (מלכים ב ד יא): "היש לך לדבר אל המלך" - דא הקדוש ברוך הוא, דההוא יומא ראש השנה הוי, דכדין אקרי הקדוש ברוך הוא "מלך הקדוש" ו"מלך המשפט", ו"תאמר בתוך עמי אנכי יושבת" - לא בעינא דידכרון שמי שישגיחון בי, אלא "בתוך עמי אנכי יושבת". תא חזי, בשעתא דרגזא הוי בעלמא, לא אדפר שם נח, פיון דדינא אתעבר, פתיב (בראשית ח א): "ויזכר אלהים את נח" השתא אדפר שם נח.

אם האדם מביט אל הסוף, בנדאי יצליח בתורה ובמעשים טובים ויבוא לחיי עולם הבא

טו. וכל זה להודיע פי האדם נדון במשקל, ולכל מעשה טוב יש מליץ טוב, ולכל ענין רע יש מקטרג. אשרי מי שאוהב את נשמתו יותר מגופו, ועושה עולם הזה טפל, ועולם הבא עקר, ובכל יום ויום צופה ומביט אל הסוף, שסוף אדם למוות, ואז בנדאי יצליח בתורתו ובמעשים הטובים, שיבוא לחיי עולם הבא.

ה. פרוש הזהר בלשון-קדש:

פיון שניתנה רשות למשחית, אזי נתנת רשות לאותו שליח לפגע באנשים שמהלכין תמיד ברחובות ובשוקים, חס ושלום.

ו. פרוש הזהר בלשון-קדש:

"היש לך לדבר אל המלך" - זה הקדוש ברוך הוא, שאותו היום ראש השנה היה, שאז נקרא הקדוש ברוך הוא "מלך הקדוש" ו"מלך המשפט", ו"תאמר בתוך עמי אנכי יושבת" - איני רוצה שיזכירו שמי במיוחד, אלא "בתוך עמי אנכי יושבת". בוא וראה, בשעה שהיה רגז בעולם, לא הזכיר שם נח, פיון שעבר הדין, פתוב: "ויזכר אלהים את נח" - עכשו הזכיר שם נח.

חז"ל, להושיב ישיבה על קברו, ולהמשיך להפיץ ולפרסם את תורת הרשב"י, לכל יהודי די בכל אתר ואתר, ולחשוב מחשבות, לבלתי ידח ממנו נידח, כי כל הגאולה תלויה בזה. ולהמשיך את נשמת הרשב"י כאן לדורינו, וכמו שמבטיח הרשב"י (זוהר שמות ז, א), אשרי מי שיזדמן בזמן התגלות המשיח, כי מי שיהיה באותו זמן באמונה, ומי שיתן עזר וסיוע לשכינה הקדושה, יזכה לאותו האור של שמחת המלך ברוך הוא, שאז ישמח ה' במעשיו, עכ"ל.

אנו מבקשים מהנפטר, שיהא מליץ טוב בעד זוגתו החשובה, ובניו היקרים שהיתה מסורה אליו, לשמש אותו באמונה, בכל נפשה, ובפרט בעת חוליו, ועל ידי עזרתה, זכה לעשות הפעולות הטובות, וימליץ טוב עבורה, ובעד הבנים והבנות, ובעד כל משפחתו, ובעד כלל ישראל. ובזכות זה, ימליץ טוב עלינו שה' יתברך ישלח לנו הגואל האמיתי במהרה בימינו אמן.

אדם המשתתף כחלק מהכלל בלימוד הזוהר הקדוש, זוכה לברכה ממקור עליון, שהיא תעודת ביטוח חיים, הטובה והחזקה ביותר הקיימת עלי אדמות, מסירים ממנו גזרות ויסורים קשים, עוונותיו נמחלים, נשמתו מזדככת ומתעלה, זוכה לעולם הבא הצפון לצדיקים, וזוכה עוד בעולם הזה, להאחז בעץ חיים, ככתוב "ועולמן תראה בחיך".

אנחנו נשמעים לקול קריאת גדולי הדור שקראו לעם ישראל, לארגן אלפי סיומים של הזוהר הקדוש, בבחינת "האלף לך שלמה", ועם זה נביא את המשיח ברחמים בעזרת השם.

ליזכות ולזכות

על כן את אחי אנוכי מבקש, בואו לעזרת ה' וגבורים, למען שמו באהבה, להדפיס אלפים קונטרסים, לחזק לימוד הזוהר, ולקיים את מצוות

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

"פתח אליהו המבואר"
וכן קונטרס **"סגולת פתח אליהו"**

ברצונינו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות

התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס ולחלקם בעירו,

או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0527651911

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי
עם לשון הקודש – מנוקד מופסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

הַמְּשִׁיחַ מַחְכֵּה שְׁנַלְמַד זֶהר הַקְּדוֹשׁ

"וְהַמְּשִׁיחִים יִזְהִירוּ בְּזֶהר הָרְקִיעַ", כִּף אָמַר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְרִשְׁבֵי זֵיעָא: "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהר... וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מְאִילְנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמִי". פְּרוּשׁ: מִשּׁוּם שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטְעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֶּהר, עַל יְדוּ יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחְמִים (רַעֲיָא מְהֵימְנָא פִּי נְשָׂא דָף קַבְדִּי: רַמ"ק)

אַלְיָהּוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יֵרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כַּמָּה חֲיִילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וּכְמָה מְלָאכִים סְבִיבוּ וְשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהּוּ [וְשְׁכִינָה עָלְיוֹנָה הֵיטָה עֲטָרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרִשְׁבֵי: רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֲלֵיהּוּ הַנְּבִיא לְרִשְׁבֵי: וְכַמָּה בְּנֵי נְשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא... פְּרוּשׁ: כַּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֶּה הַחֲבוּר שְׁלָךְ [שְׁיִהִיָּה לְהֶם מְזוּן וְתַקוּן הַנְּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזוּהר"ק] כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוּב לְבִיאַת מְשִׁיחַ], וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזוּהר"ק יִתְקַיֵּם מַה שְׁכַתּוֹב "וּקְרַאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצָךְ לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ" - פְּרוּשׁוֹ, שְׁיָבוֹא מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוּפָר גְּדוּל לְחֵרוּתֵנוּ בַב"א (תִּיק"ז ת"י ו' - הַגְּרָא וּבִל"ר). - לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלָךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקַּב"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשֵׁב כְּאֵלוּ פְּדֹאֵי לֵי וּלְבָנֵי מֵהַגְּלוּת. - וּבְמִקְדָּשׁ מְלָךְ אָמַר: כִּי כַּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מְאִמְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאִין קֶץ לְגַדֵּל שְׁכָרוֹ, וְאֲשֶׁרִינוּ וּמַה טוֹב חֶלְקֵנוּ אִם נִזְכֶּה לְעֶזֶר וּלְקֶרֶב בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כִּף גָּזַר הַבּוּרָא יִתְבַּרַךְ שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גְנוּז סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבַזְכוּתוֹ יָבוֹא הַגּוֹאֵל, כִּי סִגְלָה זוּ בּוּ דְּוָקָא וְלֹא בְּזוּלְתוֹ, עַכ"ל.

הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ מְלָךְ מְלִי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשִׁים

וּמִי שִׁילְמַד בּוּזְהַר הַקְּדוֹשׁ
נִכְתַּב וְנַחַתֶּם בְּטַבְעַת
הַמְּלָךְ (דְּהַר ה"ג, ע"ג) לְהַיְנַעַל
מִכָּל מִינֵי פּוֹרְעַנְיוֹת
הַבָּאוֹת לְעוֹלָם

**וְנוֹלַם מִקַּבְלִים עֲלֵיהֶם
עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם**

מַלְכוּת הַקַּב"ה